

I.

Fővárosi Bíróság
... P. .../2006/25.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Bíróság

dr. Ács Tamás László pártfogó ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt
felperes neve (felperes címe)
f e l p e r e s n e k

dr. Szilágyi István ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt
alperes neve (alperes címe)
a l p e r e s ellen

szerzői jog iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes keresetét *elutasítja*.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000,- (Százezer) forint perköltséget.

A bíróság a felperesi pártfogó ügyvéd munkadíját 25.000,- (Huszonötezer) forintban *állapítja meg*.

A bíróság *megállapítja*, hogy a feljegyzett 90.000,- (Kilencvenezer) forint kereseti illetéket, a 225.000,- (Kétszázhuszonötezer) forint szakértői díjat, valamint a pártfogó ügyvéd 25.000,- (Huszonötezer) forintos munkadíját az állam viseli.

Felhívja a bíróság a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalát, hogy az ítélet jogerőre emelkedése után a fenti pártfogó ügyvédi munkadíjat a bírói ellátmány terhére fizesse ki dr. Ács Tamás László ügyvédnek (ügyvéd címe).

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, amelyet a Fővárosi Ítéletáblának címzetten ennél a bíróságnál lehet írásban, három példányban benyújtani. Az ítéletábla előtti eljárásban az ítélet elleni fellebbezést, valamint csatlakozó fellebbezést

előterjesztő fél számára a jogi képviselőt kötelező.

A fellebbezési határidő lejártá előtt a felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását.

Ha a fellebbezés csak kamatfizetésre, perköltség viselésére vagy annak összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, vagy csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy csak a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, illetve ha fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, bármelyik fél kérheti, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson bírálja el.

A jogi képviselővel eljáró felek - vagyoni jogi ügyben, amennyiben a fellebbezésben vitatott érték az ötszázezer forintot meghaladja - a benyújtott fellebbezéshez mellékelt közös kérelemben indítványozhatják, hogy az anyagi jogszabály megsértésére alapított fellebbezést közvetlenül a Legfelsőbb Bíróság bírálja el. Ekkor a fellebbezésben új tényre, bizonyítékra hivatkozni nem lehet. A fellebbezés elbírálása tárgyaláson kívül, a felülvizsgálati eljárásra irányadó szabályoknak megfelelő alkalmazásával történik, a Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján dönt, s a határozat ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a „dal címe” című dal zeneszerzője, aki 2003 augusztusában engedélyt adott B. P-nek a már 1986-ban nyilvánosságra hozott műve későbbi nyilvánosságra hozatal céljából történő ismételt rögzítésére. Az így, peres felek közreműködése nélkül, B. P. előadásában rögzített dal az 2004 januárjában megjelent „lemez címe” című CD-lemezen megjelent, amelyet az alperes adott ki és forgalmazott.

A felperes ...P. .../2004. lajstromszámon benyújtott keresetlevelét a bíróság idézés kibocsátása nélkül elutasította. Az ismételten, 2004 márciusában benyújtott keresetlevelét alapján megindult perben a bíróság 2006. május 04. napján 4.P.../2005/6. sorszámon bírósági meghagyást bocsátott ki, 1.000.000,- Ft tőke és járulékaik megfizetése iránt. Ez ellen az alperes törvényes határidőn belül ellentmondással élt.

A felperes pontosított keresetében állította és egyben megállapítani kérte, hogy az alperes szerzői jogát megsértette. Ezen túlmenően az alperest a „lemez címe” CD lemez további többszörözésének és terjesztésének abbahagyására, illetve ezektől való eltiltására kérte kötelezni. Arra is kötelezni kérte az alperest, hogy szolgáltatson adatot a perbeli CD lemez előállításában, forgalmazásában részt vevőkről; az előállított és forgalmazott lemezek mennyiségére és az azokért adott, illetve kapott ellenértékre. Gazdagodás visszatérítés jogcímén 1.500.000,- Ft tőke és annak 2004. január 25-től a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamata megfizetésére is kötelezni kérte az alperest.

A felperes keresetében állította, hogy az alperes többszörözésében és terjesztésében megjelent lemezen a „dal címe” dalon engedélye nélkül az alábbi változtatások történtek: a tempó 125-ről 136-ra változott; a mű az eredeti 3 perc 19 mp-ről 2 perc 16 mp-re rövidült; a harmónia rendjén is változtatásra került sor; a 2x8 ütemnyi introdukción átírására, elhagyására került sor; a hangszerelés is megváltoztatásra került.

Az alperes védekezésével kapcsolatban előadta, az Szjt. 19. § (1) bekezdése az engedély nélkül átdolgozott műre nem vonatkozik.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, tevékenysége a zeneművel kapcsolatban kizárólag a lemez kiadására és terjesztésére korlátozódott, a perrel érintett hangfelvétel előállításában nem vett részt, így az engedély nélkül feldolgozás terhén nem merülhet fel. Utalt arra is, hogy a kiadott CD-lemezen szereplő művek tekintetében az Szjt. 18-20. §-a alapján engedélyezési megállapodást kötött a közös jogkezelő szervezettel, s ennek alapján a szerzői jogdíjakat is megfizette.

A bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak.

A Pp. 206. § (1) bekezdése kimondja, hogy a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (továbbiakban: Szjt.) 1. § (2) bekezdése szerint szerzői jogi védelem alá tartozik - függetlenül attól, hogy e törvény megnevezi-e - az irodalom, a tudomány és a művészet minden alkotása. Ilyen alkotásnak minősül különösen a zenemű, szöveggel vagy anélkül. Az Szjt. 4. § (1) bekezdése alapján a szerzői jog azt illeti, aki a művet megalkotta (szerző).

Az Szjt. 10. § (1) bekezdése alapján a szerző határoz arról, hogy műve nyilvánosságra hozható-e.

Az Szjt. 18. § (1) bekezdése szerint a szerző kizárólagos joga, hogy a művét többszörözze, és hogy erre másnak engedélyt adjon.

Az Szjt. 19. § (1) bekezdése azonban kimondja, a hangfelvétel-előállító, valamint a multimédia mű létrehozója és az elektronikus adatbázis összeállítója követelheti, hogy a már nyilvánosságra hozott nem színpadi zeneműveknek és zeneszövegeknek, valamint az ilyen színpadi zeneművekből vett részleteknek hangfelvételen, videofelvételen, digitális hordozón terjesztett multimédia műben vagy elektronikus adatbázisban való újabb többszörözését és példányonkénti terjesztését megfelelő díjazás ellenében számára is engedélyezzék. A felhasználási szerződést az irodalmi és a zenei művekkel kapcsolatos szerzői jogok közös kezelését végző szervezettel kell megkötni.

Az Szjt. 13. §-a rögzíti, a szerző személyhez fűződő jogát sérti művének mindenfajta eltorzítása, megcsonkítása vagy más olyan megváltoztatása vagy megcsorbítása, amely a szerző becsületére vagy hírnevére sérelmes.

Az Szjt. 94. § (1) bekezdése szerint jogainak megsértése esetén a szerző a jogsértővel szemben - az eset körülményeihez képest - a következő polgári jogi igényeket támaszthatja: a) követelheti a

jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;

b) követelheti a jogsértés vagy az azzal közvetlenül fenyegető cselekmények abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől (...).

d) követelheti, hogy a jogsértő szolgáltatson adatot a jogsértéssel érintett dolgok vagy szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevőkről, a jogsértő felhasználásra kialakított üzleti kapcsolatokról;

e) követelheti a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítését.

Az Szjt. 94. § (2) bekezdése alapján a szerzői jog megsértése esetén a szerző a polgári jogi felelősség szabályai szerint kártérítést is követelhet, míg a (3) bekezdés kimondja, hogy a szerző az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott igényt azzal a személlyel szemben is támaszthatja, akinek szolgáltatásait a jogsértés elkövetéséhez igénybe vették.

A perben nem volt vitás, hogy a felperes műve nyilvánosságra hozatalához a perbeli CD-lemezt évekkal megelőzően hozzájárult, továbbá a felperes sem vitatta, hogy az alperes közös jogkezelővel a mű többszörözésére és terjesztésére felhasználási szerződést kötött az Szjt. 19. § (1) bekezdése alapján (hiszen a perben a felperes elismerte, hogy a közös jogkezelő részére ennek alapján jogdíjat fizetett). Így a bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a perbeli mű felperes által állított megváltoztatása(i) átdolgozásnak minősülnek-e, s ha igen ez engedéllyel vagy anélkül történt-e.

Az átdolgozás ténye megítéléséhez a bíróság szakértői bizonyítást folytatott le, majd a Szerzői Jogi Szakértői Testület véleményét megalapozottnak, aggálytalannak találta, így azt ítélethozatala alapjául elfogadta.

A szakértői vélemény szerint a mű eredeti, illetve 2003-ban rögzített és 2004 januárjában kiadott verziója részben eltérő: a tempó ki mértékben; a nyolc ütemből álló instrumentális bevezető dallama eltérő; kisebb hangszerelési változtatások történtek; a szöveg egy sorának értelmet nem érintő megváltoztatása történt; a versszakok harmóniamenetére készült instrumentális szóló rész lerövidítése a struktúra megváltoztatása nélkül; a nyolc ütemből álló instrumentális lezárás elhagyása, helyette a refrén ismétlése. A szakértői vélemény szerint minden egyéb érdemi alkotóelem azonban változatlan maradt, így többek között a teljes dallamvezetés, a harmóniamenet, a dal struktúrája, stílusa, hangulata, mondanivalója.

Mindezek alapján a szakértői vélemény kimondta, átdolgozásról, így a szerző személyhez fűződő jogának megsértéséről a perbeli esetben nem lehet beszélni. Átdolgozásról azért nincs szó, mert a megváltoztatások nem érik el azt az egyéni-eredeti jelleget, amely miatt azok a mű egészéhez való alkotó hozzájárulásnak lennének tekinthetők. A Szakértői Testület ugyanakkor rögzítette, szakmai etikai szempontból illendő lett volna tájékoztatni az eredeti szerzőket a dalszöveg és a dallam kisebb megváltoztatásáról, de ehhez nem volt szükség az eredeti szerzők engedélyére.

Miután a perben a felperes nem bizonyította, hogy műve jogsértő módon átdolgozásra került volna, s ezzel szerzői joga sérült volna, a bíróság további bizonyítás lefolytatása nélkül a keresetét, mint alaptalant elutasította.

A peresztes felperes teljes személyes költségmentességben részesült, így az állam által előlegezett, de a peresztes terhén maradt költségek viseléséről a bíróság a 6/1986. (VI.26.)IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett. A bíróság a felperes pártfogó ügyvédjének munkadíját a

7/2002.(III.30.)IM rendelet szerint állapította meg. A Pp. 86. § (3) bekezdése alapján ugyanakkor kötelezte a felperest az alperesnek okozott perköltség megfizetésére, amely bíróság által mérlegeléssel, a 32/2003.(VIII.22.)IM rendeletre és a kialakult bírói gyakorlatra is tekintettel meghatározott képviselői munkadíjból áll.

B u d a p e s t , 2011. február 15. napján

dr. Császár P. Emőke s.k.
b í r ó

A kiadmány hitelül:

II.

Fővárosi Ítéltábla,
8.Pf.21.103/2011/19.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Papp György pártfogó ügyvéd (.....) által képviselt felperes neve(....) felperesnek, a dr. Szilágyi István ügyvéd (.....) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen szerzői jogsértés megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. február 15. napján kelt, 4.P.22.419/2006/25. számú ítélete ellen a felperes 27. sorszám alatti fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 63 500 (Hatvanháromezer-öttszáz) forint másodfokú perköltséget.

A bíróság megállapítja, hogy a felperesi pártfogó ügyvéd díjának viselésére teljes egészében az állam köteles.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 90 000 (Kilencvenezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 100 000 forint perköltséget.

A felperesi pártfogó ügyvéd munkadíját 25 000 forintban állapította meg, továbbá azt is megállapította, hogy a feljegyzett 90 000 forint kereseti illetéket, 225 000 forint szakértői díjat és a pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Felhívta a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalát, hogy az ítélet jogerőre emelkedése után a pártfogó ügyvédi munkadíjat a bírói ellátmány terhére fizesse ki dr. Ács Tamás László ügyvédnek.

Az ítélet indokolása szerint a felperes a „M. ....” című dal zeneszerzője, aki 2003. augusztusában engedélyt adott B. P.-nek, a már 1986-ban nyilvánosságra hozott mű későbbi nyilvánosságra hozatal céljából történő ismételt rögzítésére. A dal B. P. előadásában 2004. januárjában a „M....” című CD lemezen jelent meg. A lemezt az alperes adta ki és forgalmazta.

A felperes pontosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a szerzői jogát megsértette. Kérte az alperesnek a CD lemez további többszörözésének és terjesztésének abbahagyására, illetve az ezektől való eltiltására kötelezni.

Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest arra is, hogy szolgáltatson adatot a CD lemez előállításában, forgalmazásában résztvevőkről, az előállított és forgalmazott lemezek mennyiségére és az azokért kapott ellenértékre is kiterjedően.

Gazdagodás visszatérítésének jogcímén 1 500 000 forint tőke és ennek 2004. január 25-étől a kifizetés napjáig számított késedelmi kamata megfizetésére kötelezést is kért.

Keresetében előadta, hogy a dalon engedélye nélkül változtatások történtek, így a tempó 125-ről 136-ra változott, a mű 3 perc 19 másodpercről 2 perc 16 másodpercre rövidült. Változtattak a harmónia rendjén is, továbbá a hangszerelés is változott és a 2x8 ütemnyi introdukciót is átírták, illetve elhagyták. Állította, hogy a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 19. § (1) bekezdése alapján a B. P.-nek adott engedély az átdolgozott műre nem vonatkozik.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta, hogy a hangfelvétel előállításában nem vett részt, így engedély nélküli átdolgozás a terhén nem merülhet fel. A kiadott CD lemezen szereplő művek tekintetében az Szt. 18-20. §-ai alapján engedélyezési megállapodást kötött a közös jogkezelő szervezettel és a szerzői jogdíjakat is megfizette.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésére, 164. §-ának (1) bekezdésére, az Szt. 1. §-ának (2) bekezdésére, 4. §-ának (1) bekezdésére, 10. §-ának (1) bekezdésére, 13. §-ára, 18. §-ának (1) bekezdésére, 19. §-ának (1) bekezdésére, 94. §-ának (1) bekezdés a), b), d) és e) pontjára valamint a 94. §-ának (2) és (3) bekezdésére alapította.

Rögzítette, hogy a perben nem volt vitás, hogy a felperes a mű nyilvánosságra hozatalához - a CD lemez elkészítéséhez - évekkal megelőzően hozzájárult, valamint, hogy az alperes a közös jogkezelővel a mű többszörözésére és terjesztésére felhasználási szerződést kötött, ezért az elsőfokú bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a perbeli mű állított megváltoztatásai átdolgozásnak minősülnek-e és az állított átdolgozás engedéllyel vagy anélkül történt-e.

Az átdolgozás tényének megítéléséhez beszerezte a Szerzői Jogi Szakértői Testület véleményét. E szerint a mű eredeti, tehát 2003-ban rögzített és 2004 januárjában kiadott verziója részben eltérő, így a tempó kismértékben megváltozott és a 8 ütemből álló bevezető dallam is eltér, kisebb hangszerelési változtatások történtek, a szöveg egy sorának értelmet nem érintő megváltoztatása történt, a versszakok harmónia menetére készült instrumentális szólórészt a struktúra megváltoztatása nélkül lerövidítették, elhagyták a 8 ütemből álló instrumentális lezárást és helyette a refrént ismételték. A szakértői vélemény szerint minden egyéb érdemi alkotóelem változatlanul maradt, így a teljes dallamvezetés, a harmóniamenet, a dal struktúrája, stílusa, hangulata és mondanivalója. A szakértői testület akként foglalt állást, hogy az adott esetben átdolgozásról, így a szerző személyéhez fűződő jogának megsértéséről nem lehet beszélni, mert a megváltoztatások nem érik el azt az egyéni, eredeti jelleget, amely miatt azok a mű egészéhez való alkotó hozzájárulásnak lennének tekinthetők.

A testület hangsúlyozta, hogy bár szakmai-etikai szempontból illendő lett volna tájékoztatni az eredeti szerzőket a dalszöveg és a dallam kisebb megváltoztatásáról, de ehhez az eredeti szerzők engedélyére nem volt szükség.

Az elsőfokú bíróság a szakértői testület véleményét elfogadta ítélezése alapjául és annak alapján a felperes keresetét elutasította. A pervesztes felperes személyes költségmentessége folytán rendelkezett az állam által előlegezett költségek viseléséről és a pártfogó ügyvéd munkadíjáról a 7/2002. (III.30.) IM rendelet szerint, valamint kötelezte a felperest az alperesnek okozott perköltség megfizetésére, amelyet mérlegeléssel a 32/2003. (VIII.22.) IM rendeletre és a kialakult bírói gyakorlatra tekintettel állapított meg.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával az alperes kereset szerinti marasztalását kérte. Sérelmezte a szakértői vélemény és az ítélet ellentmondásosságát, állítása szerint a Szakértői Testület a vélemény 6. pontjában elismerte a jogsértést, de a szerzői jog megsértését mégsem látta megállapíthatónak. Kiemelte, hogy az introdukción egy 3 perces szerzemény szerves részét képezi és a 12 ütemnek éppen a 3 perces műfaj szempontjából van jelentősége. Előadta, hogy az ún. Master szalagot a felperes háta mögött készítették el. A csonkítással, átírással a dal integritását is megváltoztatták, hiszen a nívós popdalból felismerhetetlen formába kényszerítették a szerzeményt. Az erkölcsi kár, amit a kiadó az alkotó számára okozott rendkívül nagy, mert a hallgatók csonkítottan ismerik meg a szerzeményt és a durva belenyúlással megváltoztatták a dal karakterét.

A felperes a fellebbezését kiegészítette, amelyben sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag az Szjt. 101. § (1) bekezdésében meghatározott, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala mellett működő szakértő testület szakvéleménye alapján döntött annak ellenére, hogy a felperes szerzői jogainak megsértése az eredeti szerzemény és az utóbb megváltoztatott dal egyszerű meghallgatása után is egyértelműen megállapítható. Felhívta a Pp. 177. §-ának (1) és (2) bekezdését és előadta, hogy a jogalkotó a szakértői névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértők számára biztosított elsőbbséget. Állította, hogy a perben kirendelt szakértői testület szakvéleménye ellentmondó, ezért a Pp. 177. §-ának (6) bekezdése alapján kérte más, a szakértői névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértő kirendelését. Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság jogkérdés megválaszolására hívta fel a szakértői testületet, annak ellenére, hogy a perben eldöntendő ténykérdés az volt, hogy az alperes változtatott-e az eredeti szerzeményen. Az, hogy a változtatás sérti-e a felperes szerzői jogait olyan jogkérdés, amelyre a bíróságnak az ítéletben kell választ adnia.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes indokai alapján.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a per eldöntéséhez szükséges mértékben lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és annak indokát adta, a tényállást helyesen állapította meg és az irányadó jogszabályoknak megfelelő, helytálló érdemi döntést hozott. Határozatát a kereseti kérelemben és ellenkérelemben foglalt valamennyi lényeges kérdésre kiterjedően megindokolta, kifejtett indokaival a Fővárosi Ítéltábla nagyobb részben egyetért, azt - elsősorban a fellebbezésben foglaltakra tekintettel - az alábbiakkal egészíti ki, illetve pontosítja.

Alapítván sérelmezte a fellebbezés, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag az Szjt. 101. § (1) bekezdésében meghatározott, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala mellett működő szakértő

testület szakvéleménye alapján döntött annak ellenére, hogy a felperes szerzői jogainak megsértése az eredeti szerzemény és az utóbb megváltoztatott dal egyszerű meghallgatása útján is egyértelműen megállapítható.

Az Szjt. felperes által is hivatkozott 101. §-ának (1) bekezdése szerint szerzői jogi jogvitás ügyben felmerülő szakkérdésekben a bíróságok és más hatóságok szakvéleményt kérhetnek a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (SZTNH) mellett működő szakértő testülettől, mely testület a szakvéleményét három- vagy öttagú tanácsban, szótöbbséggel alakítja ki. A Szerzői Jogi Szakértő Testület (SZJSZT) szervezetéről és működéséről a 156/1999. Korm. rendelet rendelkezik, amely szerint szerzői jogvitás ügynek minősül valamennyi szerzői és szomszédos jogok érvényesítésével összefüggő jogvita. A Testület tagjait az igazságügyi miniszter nevezi ki, a tagok személyére az SZTNH elnöke tesz javaslatot, kikérve az érintett szakmai, érdekképviselői és közös jogkezelő szervezetek véleményét. A Testület tagja csak olyan személy lehet, aki vagy szerzői jogi szakértelemmel, vagy az Szjt.-ben szabályozott alkotói, előadóművészi és egyéb tevékenységi területen szakismerettel rendelkező személy. Az Szjt. ismertetett szabálya szerint a Testület megkeresése a bíróság számára lehetőség, míg a testületi szakvélemény egy a bizonyítási eszközök sorában azzal, hogy a bíróság számára ebben a kérdésben a Pp. szakértői bizonyításra vonatkozó szabályai irányadóak, azaz a Testület szakvéleményének beszerzésére akkor kerülhet sor, ha a perben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik (Pp. 177. §-ának (1) bekezdése).

Az elsőfokú bíróság a kialakult gyakorlattal egyezően rendelte ki az SZJSZT-t a perben felmerült speciális szakkérdés megválaszolására, és megalapozottan vette ítélezése alapjául a Testület aggálytalan, ellentmondásmentes szakvéleményét. Eljárása megfelelt mind az irányadó anyagi és eljárási jogszabályoknak, mind a kialakult joggyakorlatnak, ezért a Fővárosi Ítéltábla nem látott okot az ítélet hatályon kívül helyezésére különös tekintettel arra, hogy a felperes más szakértő kirendelésére vonatkozó indítvánnyal a tárgyalás berekesztéséig nem élt.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a perben nem volt vitás, hogy a felperes a mű nyilvánosságra hozatalához - a CD lemez elkészítéséhez - évekkel megelőzően hozzájárult, valamint, hogy az alperes a közös jogkezelővel a mű többszörözésére és terjesztésére felhasználási szerződést kötött. Mindebből következően abban a kérdésben kellett az elsőfokú bíróságnak állást foglalnia, hogy a „M. ...” című dal integritása sérült-e az alperes kiadásában megjelent „M. ...” albumon szereplő formájában, a dal újrahangszerelésének és felvételének módja sérti-e a felperes szerzői jogait.

Alaptalanul hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy ennek megítélése jogkérdés, amely nem tartozik a Testület kompetenciájába. Bár a művön végrehajtott változtatás ténye - ahogy arra helyesen utalt a fellebbezés - az eredeti és az újrahangszerelt dal egyszerű meghallgatása útján még laikus számára is kétséget kizáróan megállapítható, annak megítélése azonban, hogy ez a felperes szerzői jogait sérti-e, az SZJSZT kompetenciájába tartozó szakkérdés, arra tekintettel, hogy nem minden változtatás jogsértő.

A másodfokú bíróság ezért kiegészíti az elsőfokú ítélet helyes indokait azzal, hogy a szerzői jog sérelme a művön végrehajtott változtatás eredményeképpen akkor valósul meg, amennyiben az

Szjt. 29. §-a szerinti átdolgozás eredményeképpen a szerző vagyoni joga sérül, amelynek feltétele, hogy a változtatás olyan mérvű legyen, amelynek eredményeképpen az eredeti műből származó más mű jön létre egyéni-eredeti jellegű alkotó tevékenység eredményeképpen; illetve amennyiben a változtatás következtében a szerző személyhez fűződő joga sérül az Szjt. 13. §-a szerint. Ez utóbbi szabály értelmében a szerző személyhez fűződő jogát sérti művének mindenfajta eltorzítása, megcsonkítása, vagy más olyan megváltoztatása vagy megcsorbítása, amely a szerző becsületére vagy hírnevére sérelmes. A mű eltorzítása alatt a joggyakorlat a mű lényeges vonást érintő megváltoztatását, míg megcsonkítása alatt a mű lényeges vonását érintő elhagyásokat érti. A műbe való más beavatkozás abban az esetben valósítja meg a szerző személyhez fűződő jogsérelmét, amennyiben az a szerző becsületére vagy hírnevére sérelmes.

Ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az SZJSZT szakértői véleménye alapján, a perbeli esetben a kétségtelenül bekövetkezett, de a könnyűzenében megszokott és a mű lényegét nem érintő változtatás a felperes, mint szerző személyhez fűződő jogát nem sérti, míg a szakvéleményben is felsorolt megváltoztatások nem érik el azt az egyéni, eredeti jelleget, amely átdolgozást, így engedély nélkül szerzői vagyoni jogsértést eredményezne. A már nyilvánosságra hozott mű kiadására az Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület részére történő jogdíjfizetéssel jogszerűen került sor, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett arra, hogy a felperes által állított szerzői jogsértés hiányában a kereset elutasításának van helye.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján - az ismertetett indokolásbeli kiegészítéssel - helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperes oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-ának (1) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és a 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított 50.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére, amelynek megállapítása során arra volt figyelemmel, hogy az alperes által csatolt megbízási szerződés értelmében az alperesi jogi képviselő a teljes első- és másodfokú eljárásra 200.000 forint + áfa összegre lett volna jogosult, amelyből az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárásra 100.000 forint + áfa összeget állapított meg, ezért a Fővárosi Ítéletábrla a másodfokú perköltséget ennek 50 %-ában határozta meg, amelynek megtérítési kötelezettségét nem érinti a felperes számára biztosított teljes személyes költségmentesség a Pp. 86. §-ának (3) bekezdése szerint.

A felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 90.000 forint fellebbezési illetékről az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján, míg a pártfogó ügyvéd díjának viseléséről a Pp. 87. §-a szerint rendelkezett.

, 2012. május 24.

. Lesenyei Terézia s.k. .
a tanács elnöke

Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül:
bírószági ügyintéző